

nævnet bliver opmærksom på, at der foreligger omstændigheder, som kunne begrunde autorisationsfratagelse, skal dette tilkendegives over for sundhedsstyrelsen, som derefter skal tage sagen op.

Uden for nævnets område falder også spørgsmål om erstatning, serviceniveau, sundhedspersonalets optræden m.v. Disse forhold hører direkte under vedkommende ansættelsesmyndighed, eller for selvstændigt sundhedspersonale under særlige organer, evt. vedkommende sundhedsperson selv, jfr. bemærkningernes pkt. 2.1.

Klagenævnets afgørelser har ikke direkte betydning for et eventuelt ansættelsesforhold for den pågældende sundhedsperson. Det tilkommer således fortsat vedkommende ansættelsesmyndighed selv at træffe afgørelse på dette område, men nævnets afgørelser, der i alle tilfælde forudsættes sendt i kopi til ansættelsesmyndigheden, vil selvfølgelig kunne indgå i ansættelsesmyndighedens beslutningsgrundlag.

Endvidere kan nævnet ikke tage stilling til patienters klager eller ønsker om visitation til sygebehandling til andet behandlingssted inden for eller uden for sygehuskommunen m.v. Disse forhold henhører fortsat under de direkte herfor ansvarlige myndigheder (indenrigsministeriet, sundhedsstyrelsen, sygehuskommunerne m.v.), og nævnet må ved modtagelsen heraf oversende sagerne til rette myndighed, ligesom sundhedsstyrelsen i øvrigt ved modtagelsen af klagesager, der henhører under nævnet, må oversende disse til nævnet med henblik på dettes direkte anmodning om en udtalelse (indstilling) fra sundhedsstyrelsen.

4.2. Klageordninger tager ikke alene sigte på at sikre den enkelte borgers retssikkerhed, men også på at medvirke til, at de myndigheder, der umiddelbart er ansvarlige for områderne, løbende tilpasser og tilrettelægger driften på baggrund af berettigede klager. Det er derfor vigtigt, at klager fortsat i videst muligt omfang indbringes for og afgøres af de direkte driftsansvarlige myndigheder, jfr. ovenfor.

Etablering af et centralt nævn, der skal tage stilling til sundhedspersonalets faglige virksomhed, vil sikre en landsdækkende ensartet bedømmelse i overensstemmelse med de faglige krav, udviklingen berettiger. Dette findes bedst at kunne ske ved det foreslåede samspil mellem sundhedsstyrelsen – baseret på dennes løbende tilsyn med sundhedspersonalet, og styrelsens forundersøgelse af klagesagerne – og patientklagenævnet, ved dettes stillingtagen og inddragelse af mere almene og juridiske hensyn i sagernes endelige afgørelse.

Der vil ikke med lovforslaget blive etableret et såkaldt enhedsklagesystem, der i én og samme myndighed kan tage stilling til alle de forskellige spørgsmål, en patient kan tænkes at klage over. Men dette indebærer ikke i sig selv, at klagesystemet bliver uoverskueligt og utilgængeligt for borgerne.

Som ansvarlig for driften af sundhedsvæsenets forskellige områder har kommuner og amtskommuner en selvstændig forpligtelse til at informere og vejlede patienterne om de forskellige klageadgange, herunder adgangen til at indbringe en klage over faglige forhold for patientklagenævnet. En sådan forpligtelse følger af principperne i forvaltningsloven og er i øvrigt i overensstemmelse med regeringens moderniseringsprogram. Da det ikke mindst for så vidt angår klager over sundhedsvæsenet er vigtigt, at patienterne får en klar og entydig vejledning og information om klagevejene på området, er kommunernes og amtskommunernes forpligtelse til aktivt at informere om klageadgangen præciseret i lovforslaget, jfr. § 24, stk. 1.

Kommuner og amtskommuner har i øvrigt allerede i betydeligt omfang iværksat en sådan vejledning gennem udsendelse af brochurer og ved udlevering af vejledninger i forbindelse med indlæggelser m.v. Forpligtelsen til at informere indebærer tillige en forpligtelse til at yde borgerne en entydig og klar rådgivning eller vejledning omkring patientklageforhold ved mundtlig, telefonisk eller skriftlig henvendelse til den ansvarlige myndighed samt en særlig forpligtelse til at sådanne tilfælde at søge eventuelle klager afklaret og løst. Der er i den forbindelse intet til hinder for, at kommunen eller amtskommunen etablerer en samlet klagevejledning et bestemt sted i kommunen.

Efter lovforslaget vil der – som en ekstra garanti for patienterne – endvidere blive tilbudt klagevejledning i statsamterne, således at man i det pågældende område altid har mulighed for at rette henvendelse hertil om alle klagesager inden for sundhedsvæsenet. Denne vejledning kan ske både med henblik på almindelig rådgivning med hensyn til klageformulering, dokumentationskrav, virkning m.v., men også som et sted, hvor alle typer klager kan indleveres med henblik på videresendelse til rette myndighed. En sådan ordning med neutral vejledning fra en myndighed, der i forvejen har erfaring med vejledning på et retligt grundlag, vil yderligere medvirke til at styrke patienternes retssikkerhed og lovforslagets intentioner om øget information om klageadgangen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 24, stk. 2.